

ارزیابی عوامل موثر در توسعه صنعت گردشگری منطقه آزاد چابهار با بهره گیری از روش فرایند تحلیل شبکه ای (ANP)*

دکتر زهرا سادات سعیده زرآبادی^۱، بهار عبدالله^۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۲/۱۶

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۲/۰۳

چکیده:

گردشگری صنعتی است که توسعه آن نیازمند شناخت و آگاهی کافی از مسائل و عوامل مؤثر اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در هر منطقه است. منطقه آزاد تجاری-صنعتی چابهار یکی از مناطق آزاد ایران است که با توسعه‌ی کارکردهای گردشگری می‌تواند سبب توسعه منطقه‌ای در جنوب شرق کشور شود. این منطقه با وجود جاذبه‌های متعدد گردشگری، نزدیکی به کشورهای حوزه خلیج فارس و همچنین برخورداری از منطقه آزاد تجاری-صنعتی، می‌تواند با مدیریت و برنامه‌ریزی صحیح به قطب مهمی در سطح منطقه تبدیل و به عنوان یکی از محورهای مهم گردشگری کشور مطرح شود. در این راستا هدف از انجام این پژوهش، ارزیابی و اولویت‌بندی عوامل موثر در توسعه گردشگری منطقه آزاد چابهار و ارائه راهکارهایی به منظور توسعه صنعت گردشگری در این منطقه می‌باشد.

در پژوهش حاضر، روش تحقیق براساس نوع هدف، کاربردی و براساس نوع روش، توصیفی-تحلیلی است. بنابراین در تبیین ادبیات و سوابق موضوع و ارائه مدل شبکه ای پژوهش، از مطالعات کتابخانه‌ای و برای جمع آوری اطلاعات با توجه به ماهیت تحقیق از روشهای میدانی استفاده گردیده است. همچنین به منظور ارزیابی و اولویت‌بندی شاخص‌های ارائه شده از روش فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP) استفاده شده است.

نتایج پژوهش تعیین می‌کند که از میان شاخص‌های مورد بررسی، «زیرساخت‌های گردشگری» و «توان اقتصادی» بیشترین سهم را در توسعه منطقه ایفا می‌کنند. در واقع یافته‌ها نشان می‌دهد که این منطقه علی‌رغم برخورداری از ظرفیت تبدیل شدن به یک منطقه نمونه گردشگری، کمبود زیرساخت‌ها و ضعف تبلیغات را به عنوان موانع اساسی در راه رسیدن به توسعه گردشگری دارد. همچنین وجود فرصت‌های شغلی، جاذبه‌های ورزشی-تفربی و برخورداری از جاذبه‌های طبیعی به عنوان نقاط قوت و جاذب در کنار سرمایه‌گذاری‌های زیر بنایی، از مهمترین رهیافت‌ها به منظور توسعه گردشگری در این ناحیه تلقی می‌گردد.

واژه‌های کلیدی:

توسعه گردشگری، منطقه آزاد چابهار، روش فرایند تحلیل شبکه ای (ANP).

۱. استادیار، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران. z.zarabadi@srbiau.ac.ir

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی منطقه ای، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

bahar.abdolah86@yahoo.com

* این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد نویسنده دوم با عنوان «ارزیابی نقش توان های گردشگری در توسعه منطقه آزاد چابهار» به راهنمایی دکتر زهرا سادات سعیده

مقدمه

۱. بررسی مفاهیم پایه و مبانی نظری

توسعه اقتصادی در هر کشوری نیازمند سرمایه‌گذاری در بخش‌ها و فعالیت‌های مختلف اقتصادی آن کشور است و بدون سرمایه‌گذاری در طرح‌های زیربنایی و روبنایی نمی‌توان انتظار گسترش اشتغال، تولید و رفاه اقتصادی را داشت. برای تحقق این مهم، امروزه بسیاری از کشورهای جهان، تمایل شدیدی به جذب سرمایه‌های خارجی پیدا کرده‌اند (شاکری و سلیمی، ۱۳۸۵: ۹۵). در این راستا بسیاری از کشورها اعم از توسعه یافته و یا در حال توسعه اقدام به تأسیس مناطق آزاد نموده‌اند. یکی از راهبردهای مهم در جهت تحقق اهداف مذکور، توسعه فعالیت‌های گردشگری در این مناطق می‌باشد (ابراهیم زاده و آقاسی زاده، ۱۳۹۰، ۵).

در واقع مناطق آزاد تجاری با داشتن قابلیت‌هایی در جهت افزایش صادرات، اشتغالزایی، جذب سرمایه‌گذاری خارجی و جذب گردشگران داخلی و خارجی می‌توانند نقش مهمی در اقتصاد کشور ایفا کنند و همچنین ساختار اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و قوانین حاکم بر آنها می‌تواند بستر مناسبی را برای توسعه گردشگری مهیا نماید. از این رو گردشگری در مناطق آزاد نقش مهمی را در نحوه برنامه‌ریزی و اتخاذ تصمیمات مناسب با قابلیت‌های این مناطق ایفا می‌کند. به عبارتی هر چند ماهیت ابتدایی و اصل پیدایش این مناطق بر اساس مولفه‌های اقتصادی شکل گرفته است اما سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و استفاده از توانهای بالقوه منطقه‌ای به منظور توسعه گردشگری از اهمیت خاصی برخوردار است (قادری، فرجی راد و بروجنی، ۱۳۹۰: ۱۰۲).

از این رو می‌توان گردشگری را یکی از مهمترین فعالیت‌های انسان معاصر دانست که همراه با بوجود آوردن تغییراتی شگرف در سیمای زمین، اوضاع سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و روش زندگی انسانها را دگرگون می‌سازد. همچنین این مقوله یکی از عوامل بسیار مهم در راستای تبادل فرهنگی و آشنایی با ملل دیگر از ابعاد متعدد طبیعی، فرهنگی وغیره می‌باشد (Sharplay, 2008, 67).

در واقع مجموع فعالیت‌هایی که گردشگر به عنوان بخشی از سفر انجام می‌دهد و هر گونه فعالیت و فعل و انفعالی را که در جریان سفر یک سیاحتگر اتفاق می‌افتد را می‌توان گردشگری تلقی کرد. در این راستا، گردشگری به مجموعه‌ای از فعالیت‌ها نظیر برنامه‌ریزی سفر، مسافت به مقصد، اقامت، بازگشت وغیره اطلاق می‌شود که در جریان مسافت یک گردشگر اتفاق می‌افتد (Mill, 1992: 29; Morrison and Morrison).

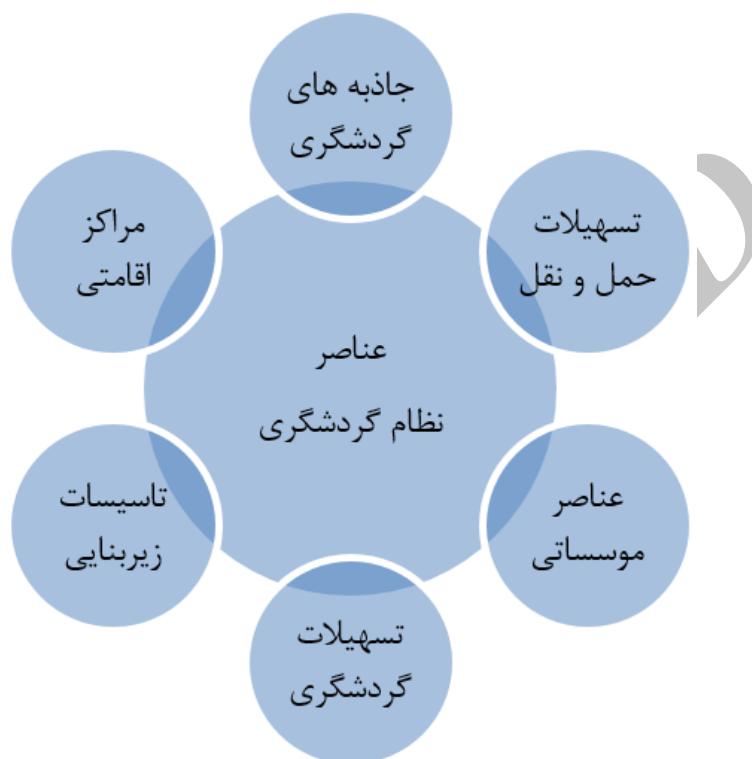
گردشگری مانند هر موضوع چند بعدی دیگر، یک سیستم است. به تبع این خصیصه و این که هر سیستم از اجزایی تشکیل می‌شود، گردشگری نیز عناصر و اجزایی دارد که با ترکیب یکدیگر، یک کلیت را

امروزه گردشگری^۱ در حال تبدیل شدن به یکی از اركان اصلی اقتصاد تجاری جهان است و بسیاری از برنامه‌ریزان از آن به عنوان رکن اصلی توسعه یاد می‌کنند. در واقع گردشگری در بسیاری از کشورهای جهان، یکی از پیچیده‌ترین کسب و کارهای بشری می‌باشد و به عنوان فعالیتی چند وجهی دارای کارکردها و اثرات مثبت گوناگون است که از جمله آنها می‌توان به اشتغالزایی، کسب درآمد، جذب ارز و تقویت زیرساختها و ... اشاره کرد (قادری، فرجی راد و بروجنی، ۱۳۹۰: ۱۰۲). از سویی دیگر، بسیاری از کشورها در راستای دستیابی به اهدافی چون توسعه اقتصاد ملی، جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی، ایجاد اشتغال، افزایش درآمد و توسعه منطقه‌ای اقدام به تأسیس مناطق آزاد نموده‌اند. از این رو توسعه فعالیت‌های گردشگری در مناطق آزاد به منظور ایجاد تنوع در کسب درآمدۀای ارزی و همچنین رونق اقتصادی در این مناطق، بیش از پیش مورد توجه قرار می‌گیرد.

منطقه آزاد چابهار، از جمله مناطق آزاد ایران است که با گذشت دو دهه از تأسیس آن، عملکرد موفقیت‌آمیزی نداشته و به اهداف اقتصادی خود دست نیافته است. این منطقه به دلیل برخورداری از موقعیت خاص جغرافیایی و اقلیمی و توان‌های بالقوه و بکر گردشگری نظیر تپه‌های گل‌فشن، تالاب لیپار، کوه‌های مریخی و ... می‌تواند نقش مهمی را در توسعه صنعت گردشگری چابهار و تبدیل آن به یک مقصد گردشگری ایفا کند و این امکان را فراهم آورده که علاوه بر تجارت کالا که از ویژگیهای مناطق آزاد است، شکل دیگری از اقتصاد یعنی گردشگری در این منطقه در نظر گرفته شود. بر این اساس هدف از انجام این پژوهش، شناسایی عوامل موثر در توسعه گردشگری منطقه آزاد چابهار و نقش این عوامل در توسعه اقتصادی منطقه می‌باشد تا از این طریق تنوع در کسب درآمدۀای ارزی و در نتیجه رشد و شکوفایی منطقه حاصل گردد. در این راستا، این پژوهش به دنبال پاسخگویی به این سوال است که: «عوامل موثر بر توسعه گردشگری منطقه آزاد چابهار کدامند و کدامیک از این عوامل می‌تواند بیش ترین نقش را در توسعه منطقه ایفا نماید؟» بدین منظور، ابتدا مهم ترین مفاهیم مرتبط با گردشگری در مناطق آزاد مطرح می‌گردد. سپس با توجه به مبانی نظری پژوهش، شاخص‌های موثر در توسعه گردشگری مناطق آزاد استخراج می‌شود. در ادامه با استفاده از روش فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP)، شاخص‌های ارائه شده مورد ارزیابی و رتبه بندی قرار گرفته و در پایان نیز با توجه به نتایج ارزیابی، راهکارها و پیشنهاداتی جهت توسعه گردشگری در منطقه آزاد چابهار ارائه می‌گردد.

نقل، واسطه های سفر و واسطه های بازاریابی) و عرضه گردشگری در مقصد (جاده ها، خدمات و تسهیلات و زیرساخت ها) را نشان می دهد(Vanhove, 2005: 75). به طور کلی می توان گفت نظام گردشگری متشكل از عناصری می باشد که این عناصر به عنوان مهم ترین عوامل در توسعه صنعت گردشگری مطرح می شوند (نمودار ۱).

به وجود می آورند. درک درست هر سیستم به شناخت اجزای سیستم و کلیت آن نیازمند است (شماعی و موسی وند، ۱۳۹۰: ۲۹). بر این اساس ونهوف^۳ در سال ۲۰۰۵، نظام گردشگری را به عنوان چارچوبی تعریف می کند که بر هم کنش بین تقاضای گردشگری (عوامل تعیین کننده، انگیزه ها و رفتار خریداران)، عناصر اتصالی (حمل و

نمودار ۱. عناصر نظام گردشگری (Inskeep, 1991: 29)

میزبان باعث افزایش فرصت های تجاری به دلیل آشنایی آنها با کالاهای و خدمات کشور میزبان می گردد.
۳. مسافرت های تجاری یکی از مولفه های مهم مسافرت های بین المللی است.
۴. تجارت اغلب باعث تداوم مسافرت به کشور مورد نظر می گردد. بدین ترتیب استنتاج می شود که تجارت علت گردشگری است و گسترش تجارت به دلیل گسترش صنعت گردشگری و افزایش تعداد جهانگردان ورودی به کشور تأثیر مضاعفی در روند توسعه اقتصادی کشور خواهد داشت(نافذی علمداری، ۱۳۹۰: ۳۵).

در واقع رونق تجارت در مناطق آزاد، رونق گردشگری را نیز به دنبال دارد. زیرا اگر امکانات تجارت و بازرگانی مطمئن در منطقه باشد، سرمایه گذاران و بازرگانان به منطقه سوق پیدا می کنند و دفاتر نمایندگی خود را در منطقه آزاد راه اندازی می کنند و منطقه آزاد می تواند با تبلیغات و ارائه خدمات مناسب و مطلوب، جاذبه های

در واقع توسعه گردشگری به عنوان مجموعه فعالیت های اقتصادی، تأثیر بسزایی در تقویت بنیانهای اقتصادی جوامع دارد و گردشگری به عنوان منبع جدیدی برای ایجاد اشتغال، کسب درآمد، دریافت های مالیاتی بیشتر، جذب ارز و تقویت زیر ساخت های اجتماعی که موجب رشد و توسعه سایر صنایع می گردد، مطرح می شود(کاظمی، ۱۳۸۷: ۱).

از این رو گردشگری یکی از مولفه های تجارت بوده و به عنوان صادرات نامرئی تلقی می شود. اما این مولفه متفاوت از سایر کالاهای و خدمات تجارت بین الملل می باشد. زیرا گردشگر باید کالا را در کشور صادر کننده مصرف نماید.

در توجیه رابطه دو سویه گردشگری با تجارت می توان گفت:
۱. توسعه صنعت گردشگری در کشور میزبان باعث افزایش درآمدهای صادراتی خواهد شد.
۲. توسعه صنعت گردشگری و ورود جهانگردان خارجی به کشور

و توسعه امکانات و زیرساخت‌ها در مناطق آزاد به منظور تحقق آن.
- برنامه‌ریزی به منظور جذب و افزایش گردشگران علمی و فرهنگی
از کشورهای توسعه یافته، گردشگران خانوادگی، ایرانیان مقیم سایر
کشورها و توسعه گردشگری داخلی در مناطق آزاد.
به طورکلی می‌توان گفت منطقه آزاد از جمله ابزارهای توسعه
اقتصادی است که در صورت موفقیت می‌تواند دستاوردهای زیادی
را نظیر تأمین نیازهای توسعه اقتصاد ملی، برقراری ارتباط منظم بین
اقتصاد ملی و اقتصاد جهانی و غیره برای کشورهای در حال توسعه
به همراه داشته باشد و گردشگری نیز به مثابه صنعتی تأثیرگذار بر
این مناطق، می‌تواند توجه سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان را به خود
جلب کند.

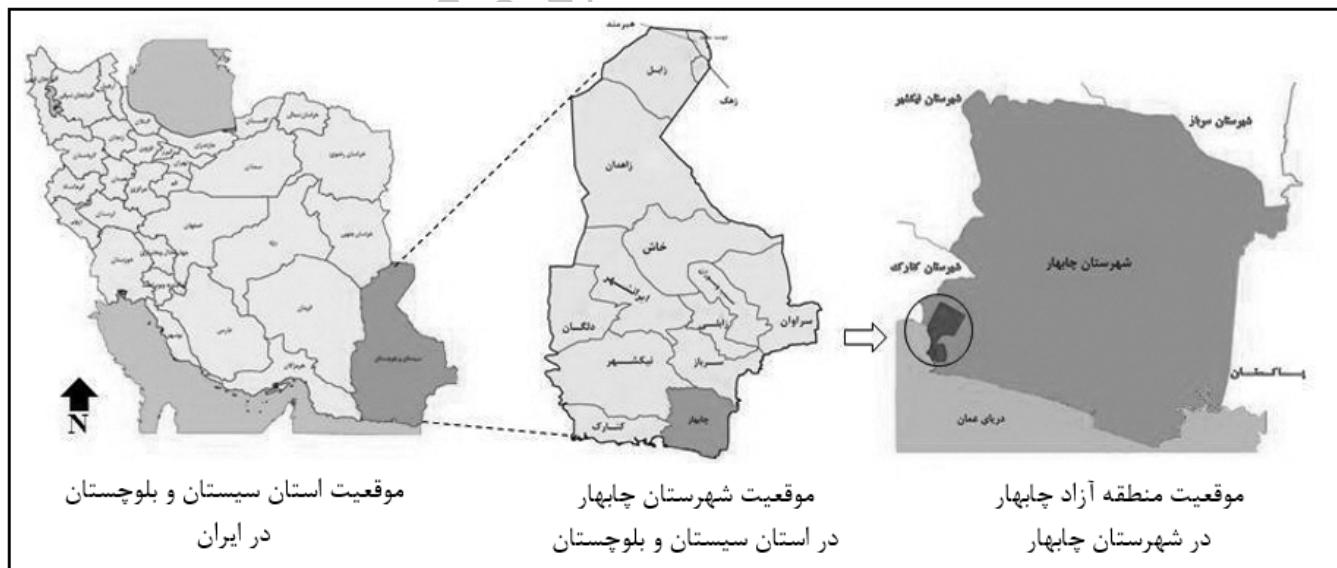
گردشگری منطقه را به آنان بشناسند. مسافرانی که به منطقه آزاد
سفر می‌کنند علاوه بر تجارت، مقاصد تفریحی را نیز از جمله اهداف
خود دارند(لی، ۱۳۷۸: ۶۸).

در مجموع، توسعه گردشگری در مناطق آزاد با دو هدف
عمده همراه است که عبارتند از(شورای عالی مناطق آزاد
تجاری- صنعتی ایران، ۱۳۸۶:

- توسعه گردشگری براساس جلب مشارکت و فعالیت سرمایه و
تخصص داخلی و خارجی در زمینه‌های گردشگری ساحلی- دریایی،
گردشگری طبیعی، گردشگری تجاری و غیره از طریق ایجاد بسترها
لازم برای طرح‌های گردشگری مناسب، بهسازی و سالم سازی محیط

۲. معرفی منطقه آزاد چابهار و قابلیت‌های گردشگری آن

منطقه آزاد چابهار با مساحت ۱۴۰۰۰ هکتار، در منتهی‌الیه جنوب
شرقی ایران، در شرق خلیج چابهار و در شمال آبهای دریای عمان
قرار دارد. این منطقه واقع در شهرستان چابهار، استان سیستان و
بلوچستان می‌باشد که به وسیله شبکه حمل و نقل زمینی و هوایی از

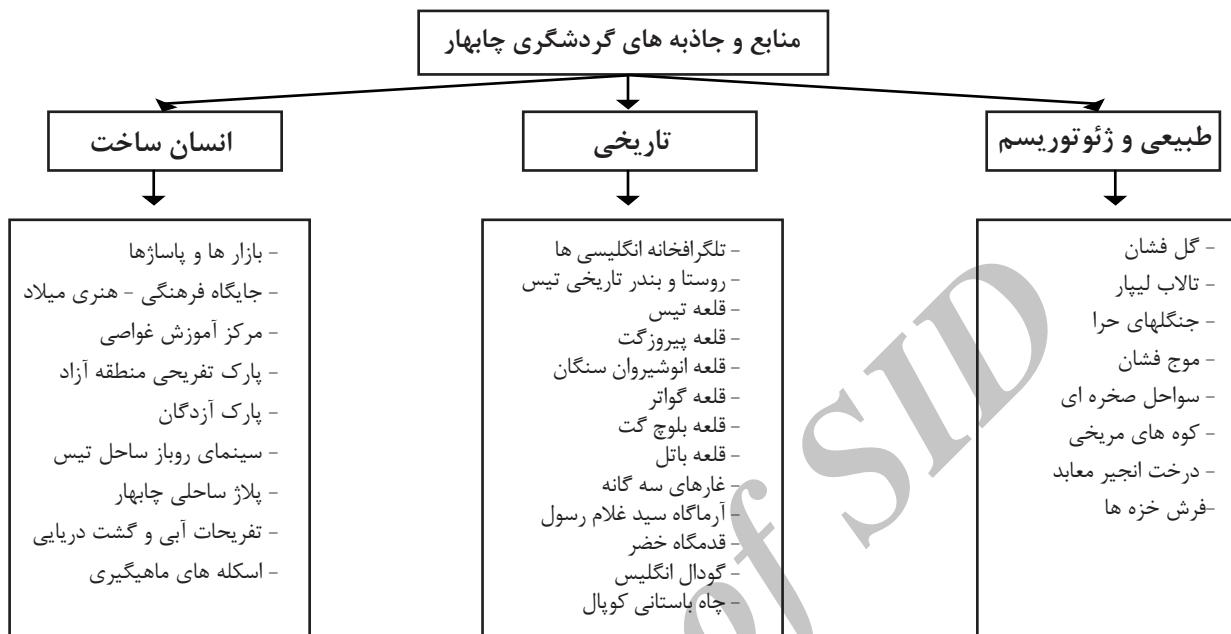
شکل ۱. معرفی محدوده مطالعاتی

میان کشورهای آسیای میانه و دیگر کشورهای جهان، قرار داشتن
در خارج از خلیج فارس و همینطور عدم آسیب‌پذیری در موقع بروز
بحran، موقعیت استراتژیکی ویژه‌ای را برای این نقطه از کشور فراهم

از گذشته تاکنون چابهار به عنوان یکی از مراکز مهم تجاری
کرانه‌های دریای عمان مطرح بوده و در تجارت خارجی ایران نقش
ویژه‌ای داشته است. دسترسی مستقیم به آبهای آزاد، پل ارتباطی
www.SID.ir

هوایی و گونه‌های زیبا و متنوع گردشگری، قابلیت تبدیل شدن به یکی از مهم‌ترین مناطق گردشگری ایران را دارد. در نمودار شماره ۲، به معرفی منابع و جاذبه‌های گردشگری چابهار پرداخته شده است.

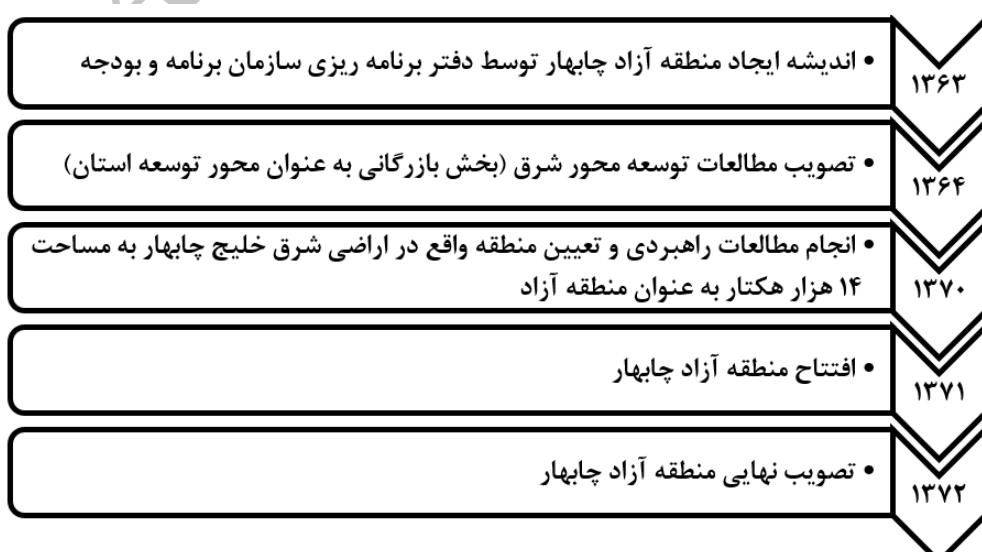
آورده است (سازمان منطقه آزاد تجاری-صنعتی چابهار، ۱۳۸۶: ۱). این منطقه جزء محدود مناطق کشور است که مملو از جاذبه‌های کم نظیر طبیعی و تاریخی است و با برخورداری از شرایط مناسب آب و

نمودار ۲. منابع و جاذبه‌های گردشگری چابهار

معماری و شهرسازی، اراضی شمال شرق خلیج چابهار با مساحت ۱۴۰۰۰ هکتار به عنوان محدوده منطقه آزاد تجاری-صنعتی چابهار به تصویب رسید و در بهمن ماه سال ۱۳۷۱ توسط رئیس جمهور وقت افتتاح گردید (حسینی، ۱۳۷۸: ۱۲۷). نمودار شماره ۳، نمایانگر پیشینه تاریخی و مراحل تکامل پروژه منطقه آزاد چابهار می‌باشد.

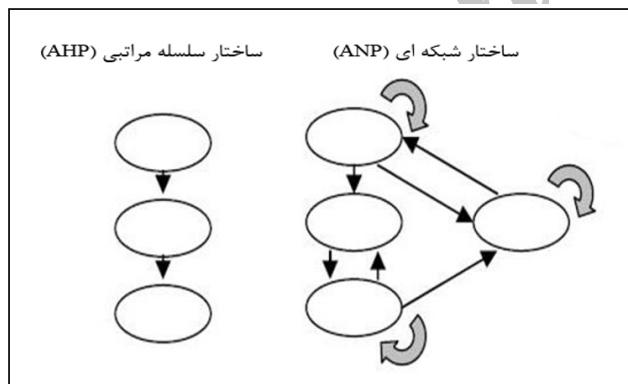
اندیشه‌ی ایجاد منطقه آزاد چابهار نخستین بار به طور رسمی در مطالعات توسعه محور شرق (مصوب سال ۱۳۶۴ هیات دولت)، با اولویت توسعه بخش بازرگانی به عنوان عامل و محور توسعه استان مطرح گردید و به استناد تبصره‌ی ۱۹ قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و بنابر پیشنهاد شورای عالی

نمودار ۳. پیشینه تاریخی منطقه آزاد چابهار

موارد عناصر^۷ نامیده می‌شوند) در نظر می‌گیرد که با یکدیگر در خوشۀ^۸ هایی جمع شده‌اند. تمامی عناصر در یک شبکه می‌توانند به هر شکل دارای ارتباط با یکدیگر باشند. به عبارتی، در یک شبکه، بازخورد^۹ و ارتباط متقابل میان خوشۀ‌ها امکان پذیر می‌باشد. سادگی و انعطاف‌پذیری، به کارگیری معیارهای کمی و کیفی به طور همزمان و قابلیت بررسی سازگاری در قضاوت‌ها از جمله ویژگی‌های روش ANP می‌باشد (زبردست، ۱۳۸۹: ۸۰).

در واقع فرایند تحلیل شبکه‌ای، چارچوبی اجرایی برای تحلیل‌های عمومی و همکاری در تصمیم‌گیری‌ها ارایه می‌نماید و همه عوامل و معیارهای ملموس و غیرملموس را که تأثیر معناداری در ساخت بهترین تصمیم دارد، لحاظ و در نهایت اولویت‌های لازم را به منظور تصمیم‌گیری ارائه می‌کند (Tuzkaya, et al, ۲۰۰۷: ۱۴). همچنین برتری و تمایز ANP نسبت به AHP آن است که ANP وابستگی‌های متقابل بین عناصر را در نظر می‌گیرد و نگرش دقیقی به مسائل پیچیده ارائه می‌کند. در حالیکه AHP، وابستگی‌های متقابل بین عناصر تصمیم، یعنی وابستگی میان معیارها، زیرمعیارها و گزینه‌ها در نظر نمی‌گیرد و ارتباط بین عناصر تصمیم را سلسله مراتبی و یک طرفه فرض می‌کند. در صورت سلسله مراتبی ساختار یابند (رهنمایی، پوراحمد و اشرفی: ۱۳۹۰). نمودار شماره ۴، تفاوت ساختار سلسله مراتبی (AHP) و ساختار شبکه‌ای (ANP) را نشان می‌دهد.

نمودار ۴. تفاوت ساختار سلسله مراتبی (AHP) و ساختار شبکه‌ای (ANP)، (مؤمنی، ۱۳۸۷: ۶۴)

در این بخش از پژوهش برای سنجش شاخصهای موثر در توسعه گردشگری منطقه آزاد چابهار، از روش فرایند تحلیل شبکه‌ای استفاده شده است که شامل مراحل زیر می‌باشد: (نمودار شماره ۵)

به طور کلی منطقه آزاد تجاری- صنعتی چابهار یکی از مناطق آزاد ایران است که با توسعه کارکردهای گردشگری به عنوان یکی از راهبردها و اهداف توسعه‌ای، می‌تواند تحقق بخش توسعه منطقه‌ای در جنوب شرق کشور باشد. متأسفانه این منطقه با وجود پتانسیل‌های متعدد نتوانسته است به جایگاه واقعی خود در گردشگری دست یابد.

۳. روش پژوهش

پژوهش حاضر بر حسب نوع روش، توصیفی- تحلیلی و از لحاظ نوع هدف، کاربردی است. روش گردآوری اطلاعات مبتنی بر روشهای اسنادی (کتابخانه‌ای)، مشاهده (مطالعات میدانی) و مستندسازی می‌باشد.

جامعه آماری پژوهش، پتانسیل‌های گردشگری واقع در محدوده چابهار می‌باشد که بر اساس وزن جاذبه‌ها و امکان خدمات رسانی به گردشگران انتخاب شده‌اند.

در بخش تحلیل، از روش فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP) برای ارزیابی استفاده شده است. در این راستا، ابتدا یک مدل سه سطحی از معیارها و زیرمعیارهای موثر در توسعه گردشگری منطقه آزاد چابهار ارائه گردید. لازم به ذکر است جهت تعیین معیارها و زیرمعیارهای موجود در مدل، از مطالعات اسنادی و کتابخانه‌ای استفاده شده است و این معیارها و زیرمعیارها با توجه به نظریات مختلف در زمینه‌ی گردشگری در مناطق آزاد و بررسی تجارت جهان و ایران استخراج شده‌اند.

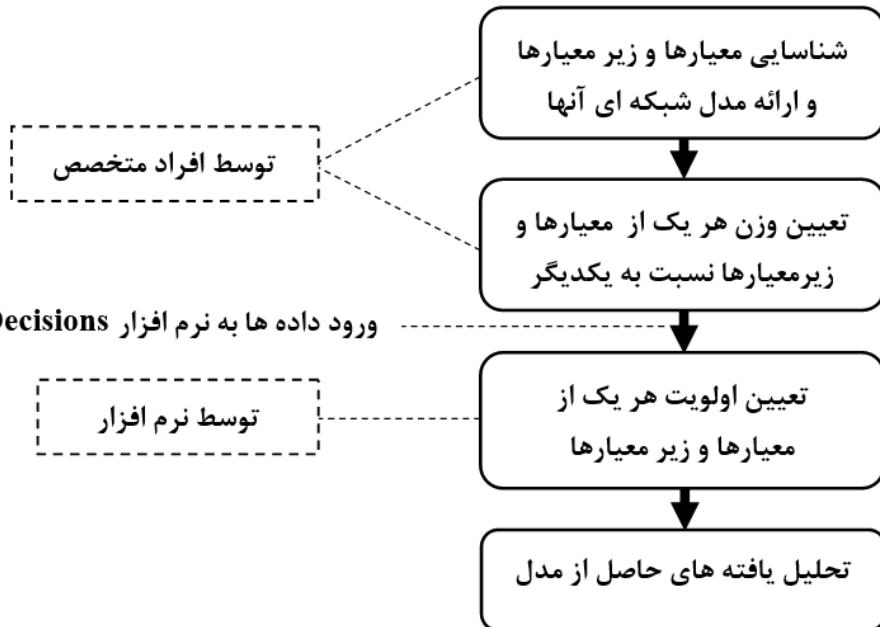
سپس به منظور انجام مقایسات زوجی و تعیین وابستگی‌های بین معیارها و زیرمعیارها، پرسشنامه‌های طراحی شده میان ۱۵ نفر از متخصصین و خبرگان این حوزه متشکل از اساتید دانشگاهی، شهردار و اعضای شورای شهر چابهار توزیع و تکمیل گردید. در پایان جهت تحلیل داده‌ها (اطلاعات به دست آمده از پرسش نامه‌ها) و اولویت‌بندی معیارها و زیرمعیارها، از نرم افزار Super Decisions استفاده شده است.

۴. تحلیل وضعیت گردشگری در منطقه آزاد چابهار با استفاده از روش ANP

روش فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP) که نخستین بار توسط توماس ال. ساعتی^{۱۰} مطرح شد از جمله روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره (MCDM)^{۱۱} است که فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP)^{۱۲} را با جایگزینی "شبکه" به جای "سلسله مراتب" بهبود می‌بخشد (مؤمنی، ۱۳۸۷).

روش فرایند تحلیل شبکه‌ای، هر موضوع و مسئله‌ای را به مشابه "شبکه‌ای" از معیارها، زیر معیارها و گزینه‌ها (همه این

Super Decisions

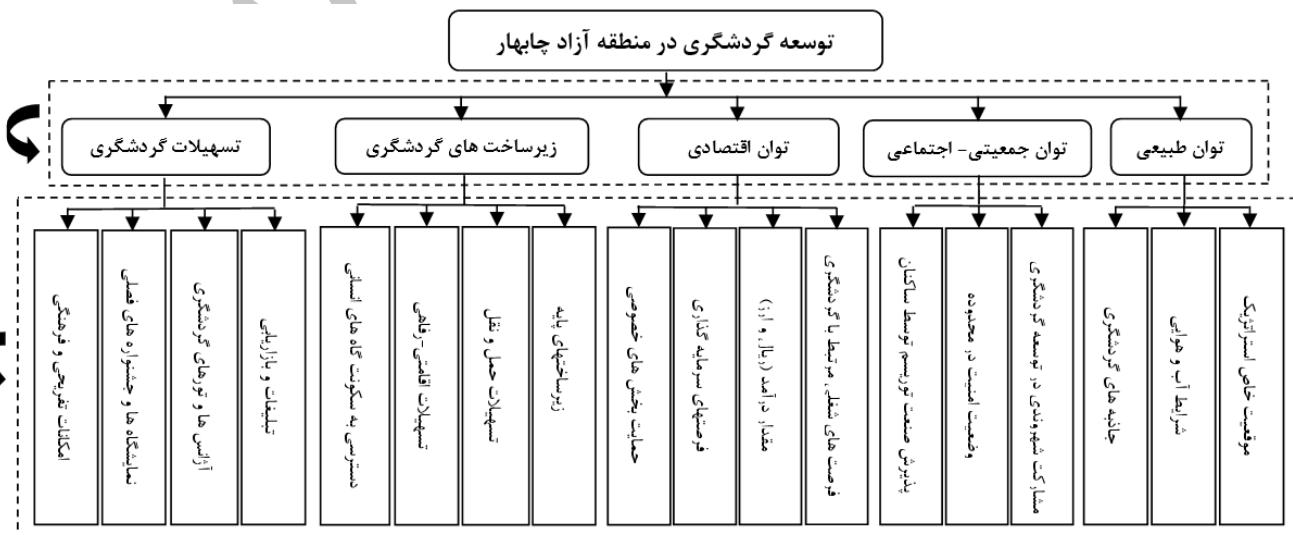

نمودار ۵. مراحل بکارگیری مدل ANP در راستای هدف پژوهش

مرحله ۱. شناسایی معیارها و زیر معیارها و ارائه مدل شبکه ای آنها

گروهی از متخصصین مشخص می شود. سپس مدل شبکه ای این پژوهش که یک مدل ۳ سطحی به شرح نمودار شماره ۴ می باشد، ارائه می شود که در سطح اول هدف پژوهش، در سطح دوم ۵ معیار (خواسته) و در سطح سوم ۱۸ زیر معیار (عنصر) قرار دارد (نمودار ۶).

در این مرحله معیارها و زیرمعیارهای موثر بر توسعه گردشگری منطقه آزاد چابهار با مطالعه مبانی نظری و بررسی سوابق موضوع، تعیین و ارتباط (درونی و بیرونی) میان هر یک از این عوامل توسط

نمودار ۶. مدل شبکه ای شاخص های موثر در توسعه گردشگری منطقه آزاد چابهار

مرحله ۳. تعیین اولویت هر یک از معیارها و زیر معیارها نسبت به یکدیگر

پس از ورود داده ها به نرم افزار، جدولی به شرح زیر بدست می آید که اولویت بندی هر یک از معیارها و زیرمعیارها را نسبت به یکدیگر نشان می دهد(جدول ۱).

لازم به ذکر است که فرایند ورود داده ها و پردازش آنها توسط نرم افزار، حجم عملیاتی گسترده ای دارد. بنابراین تنها خروجی نهایی مدل ارائه می گردد.

مرحله ۲. تعیین وزن هر یک از معیارها و زیر معیارها نسبت به یکدیگر

با توجه به ارتباط میان شاخص ها، مقایسات زوجی معیارها و زیرمعیارها نسبت به یکدیگر بر اساس مقیاس ۹ کمیتی ساعتی توسط متخصصین انجام می گیرد. پس از تعیین ضریب اهمیت معیارها و زیر معیارها نسبت به یکدیگر، ماتریس های مقایسات زوجی در نرم افزار Super Decisions وارد می شوند.

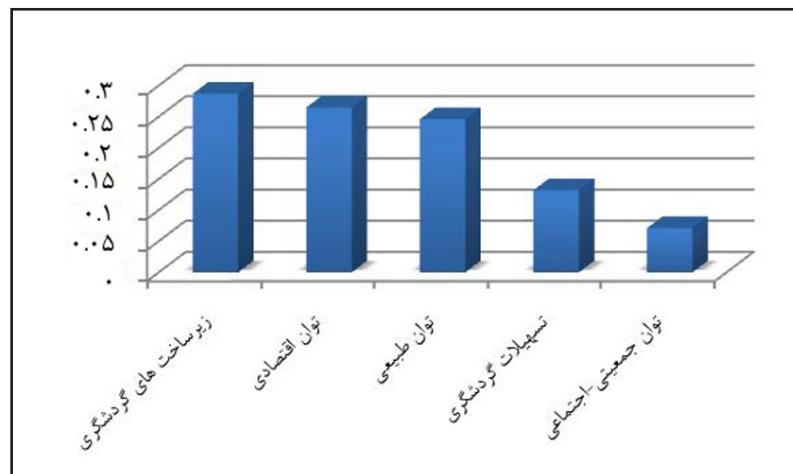
جدول ۱. اولویت بندی معیارها و زیرمعیارها نسبت به یکدیگر(مأخذ: نگارندگان)

ضریب اهمیت	زیرمعیار	ضریب اهمیت	معیار
۰,۴۲۱	تسهیلات حمل و نقل		
۰,۲۸۶	تسهیلات اقامتی-رفاهی	۰,۲۸۷	زیرساخت های گردشگری
۰,۲۳۷	زیرساخت های پایه		
۰,۰۵۷	دسترسی به سکونتگاه های انسانی		
۰,۳۹۸	حمایت بخش های دولتی و خصوصی		
۰,۲۳۶	مقدار درآمد ارزی و ریالی	۰,۲۶۵	توان اقتصادی
۰,۲۱۱	فرصت های سرمایه گذاری		
۰,۱۵۵	فرصت های شغلی مرتبط با گردشگری		
۰,۶۳۲	جادیه های گردشگری		
۰,۱۸۵	شرایط آب و هوایی	۰,۲۴۶	توان طبیعی
۰,۱۸۴	موقعیت خاص استراتژیک		
۰,۳۶۹	تبلیغات و بازاریابی		
۰,۲۹۷	آزادس ها و تورهای گردشگری	۰,۱۳۲	تسهیلات گردشگری
۰,۲۲۹	امکانات تفریحی و فرهنگی		
۰,۱۰۶	نمایشگاه و جشنواره های فصلی		
۰,۵۵۰	وضعیت امنیت در محدوده		
۰,۲۳۴	پذیرش صنعت توریسم توسط ساکنان	۰,۰۷۱	توان جمعیتی-اجتماعی
۰,۲۱۶	مشارکت شهروندی در توسعه گردشگری		

مرحله ۴. تحلیل یافته های حاصل از مدل

شاخص در توسعه گردشگری منطقه آزاد چابهار می باشد. همچنین معیارهای توان اقتصادی، توان طبیعی، تسهیلات گردشگری و توان جمعیتی-اجتماعی به ترتیب در اولویت های بعدی قرار دارند. نمودار زیر نمایانگر اولویت بندی معیارها می باشد.

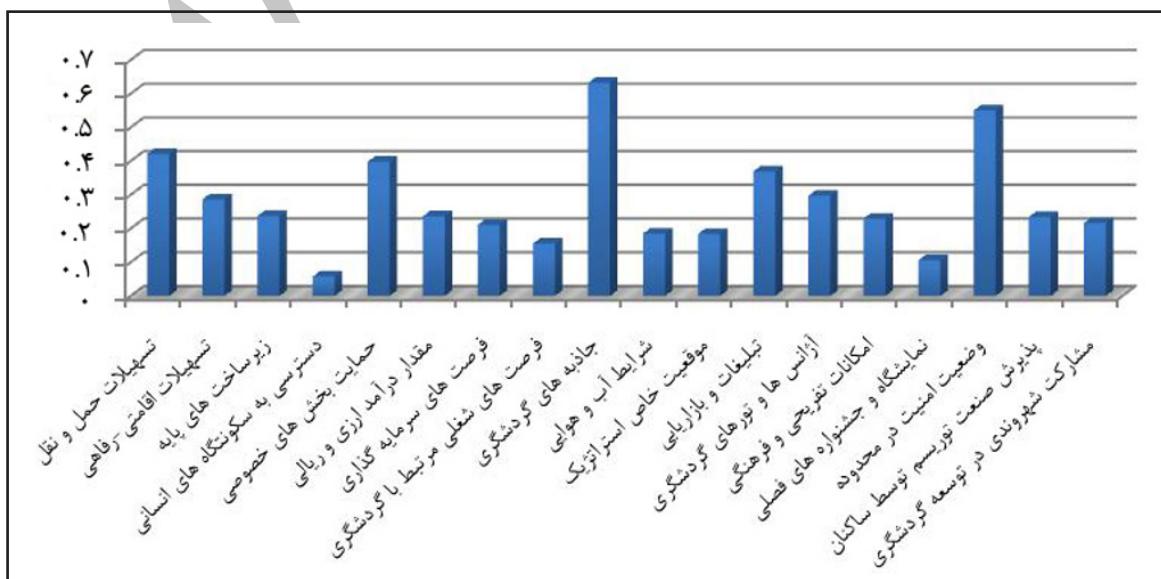
نتایج محاسبات حاصل از بکارگیری نرم افزار Super Decisions نشان می دهد که از میان معیارهای مورد بررسی، زیرساخت های گردشگری با وزن ۰،۲۸۷، در میان دیگر معیارها تاثیرگذارترین

نمودار ۷. ضریب اهمیت معیارها نسبت به یکدیگر

توسعه گردشگری منطقه آزاد چابهار دارند. لازم به ذکر است که از میان زیرمعیارهای بررسی شده، دسترسی به سکونتگاه های انسانی کمترین نقش را در توسعه گردشگری منطقه ایفا می کند. نمودار شماره ۸، اولویت بندی زیرمعیارها را نشان می دهد.

از سوی دیگر در میان زیرمعیارها، جاذبه های گردشگری با وزن ۰،۶۳۲، وضعیت امنیت در محدوده با وزن ۰،۵۵۰، تسهیلات حمل و نقل با وزن ۰،۴۲۱، حمایت بخش های خصوصی با وزن ۰،۳۹۸ و تبلیغات و بازاریابی با وزن ۰،۳۶۹، به ترتیب بیشترین نقش را در

نمودار ۸. ضریب اهمیت زیرمعیارها نسبت به یکدیگر

۶. نتیجه‌گیری

- گردشگری و توسعه توان اقتصادی منطقه از مهم‌ترین عوامل موثر در توسعه گردشگری منطقه آزاد چابهار می‌باشد و در این بین می‌بایست عوامل دیگری چون تجهیز جاذبه‌های گردشگری، حمایت بخش‌های خصوصی، آموزش نیروی انسانی متخصص، تقویت تبلیغات و از بین بردن تصویر ذهنی نامناسب گردشگران نسبت به منطقه چابهار نیز مدنظر قرار گیرند. با توجه به این عوامل، گردشگری می‌تواند به عنوان یکی از راهبردهای برتر برای توسعه چابهار مطرح شود که دستیابی به اهداف منطقه آزاد، رونق اقتصادی، توسعه پایدار، ارتباط فرهنگی، افزایش رفاه اجتماعی و شکوفا شدن استعدادهای منطقه‌ای را به همراه دارد. در این راستا راهکارهایی به منظور توسعه گردشگری در منطقه آزاد چابهار به شرح زیر ارائه می‌گردد:
- معرفی جاذبه‌های گردشگری منطقه از طریق چاپ و انتشار بروشور، تهیه فیلم‌های مستند و ...
 - توسعه ورزش‌های آبی (اسکی روی آب، موج سواری، قایقرانی و ...)
 - تجهیز جاذبه‌های گردشگری به سطوحی از خدمات بهداشتی، درمانی، حمل و نقل، پشتیبانی، اطلاع رسانی و ...
 - تجهیز و تقویت زیرساختهای حمل و نقل اعم از نوسازی ناوگان حمل و نقل جاده‌ای و دریایی، توسعه خطوط هوایی، احداث خطوط ریلی و اتصال شهرستان چابهار به شبکه ریلی کشور
 - ارائه تسهیلات و امکانات مالی و تخصصی برای تجهیز و ساماندهی اقامتگاه‌های موجود.
 - آماده سازی اراضی مستعد جهت احداث خدمات گردشگری توسط بخش‌های عمومی و دولتی و واگذاری آن‌ها به بخش خصوصی برای ایجاد و توسعه امکانات.
 - ایجاد کمپینگ‌ها و اقامتگاه‌های سبک با کلیه تجهیزات مربوطه در سواحل.
 - معرفی مزیتهای نسبی چابهار در زمینه سرمایه‌گذاری در بخش گردشگری و تسهیل شرایط سرمایه‌گذاری در این بخش.
 - ارائه تسهیلات مالی و تخصصی و آموزشی برای ارتقاء کمی و کیفی دفاتر مسافرتی و ارتقاء سطح مهارت و تخصص آنها
 - ارائه تسهیلات و تخصیص اعتبارات برای اجرای پروژه‌های پیشنهادی
 - اجرای دوره‌های آموزشی برای منابع انسانی شاغل در بخش‌های مختلف گردشگری

امروزه به منظور بهره‌برداری از توان‌های بالقوه و بالفعل مناطق آزاد کارکردهای جدیدی برای این مناطق تعریف می‌شود که همین امر موجب توجه انواع گردشگران به مناطق آزاد می‌گردد. در واقع توسعه گردشگری در مناطق آزاد که خود فرایندی از مجموعه عوامل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و محیطی می‌باشد، می‌تواند به عنوان عاملی موثر در رونق اقتصادی، کاهش فقر، اشتغالزایی، تحقق توسعه پایدار و شکوفا شدن استعدادهای منطقه‌ای محسوب گردد.

ایجاد مناطق آزاد تجاری- صنعتی در ایران، از اواخر دهه ۱۳۶۰ با هدف رشد و توسعه کشور و ورود به عرصه تولید و تجارت جهانی مورد توجه قرار گرفت. اما سیر پیشرفت و تحقق اهداف این مناطق در طول سالهای فعالیتشان چندان رضایت‌بخش نبوده است. متأسفانه منطقه آزاد چابهار نیز از این قاعده مستثنی نیست و با توجه به اینکه دو دهه از تاسیس آن می‌گذرد، عالم‌در دستیابی به اهداف خود موفق نبوده است.

اهداف ایجاد منطقه آزاد چابهار از ابتدا اشتغالزایی، جذب سرمایه‌گذاری خارجی، کسب درآمد ارزی، صادرات و پردازش کالا بوده است. ولی در طی دوران فعالیت این منطقه، افت و خیز در سرمایه‌گذاری‌های صنعتی و درآمدهای ارزی، موجب تمایل به سرمایه‌گذاری در بخش‌های خدماتی و جذب گردشگر در این منطقه شده است. از سوی دیگر، فقدان برنامه مناسب، کمبود تأسیسات و تجهیزات لازم، عدم اطلاع گردشگران از جاذبه‌های گردشگری و عدم تمایل بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری موجب شده تا صنعت گردشگری در این منطقه از رشد و توسعه لازم بهره مند نگردد.

این منطقه با برخورداری از توانمندی‌های طبیعی و امکانات تفریحی و ورزشی، فضاهای اقتصادی و مراکز خرید متعدد و همچنین با برخورداری از موقعیت خاص استراتژیک، تعدد دسترسی‌های منطقه‌ای، پتانسیل لازم را برای توسعه و تقویت این عوامل می‌تواند به قطب گردشگری کشور و منطقه تبدیل شود.

در مجموع منطقه آزاد چابهار می‌تواند با درک صحیح از قابلیت‌های گردشگری خود همراه با مدیریت صحیح و برنامه‌ریزی هدفمند در زمینه‌ی گردشگری، گام‌های اساسی جذب گردشگر و توسعه منطقه‌ای بردارد.

بدین ترتیب به منظور پاسخگویی به سوال پژوهش، عوامل موثر در توسعه صنعت گردشگری منطقه آزاد چابهار با استفاده از روش فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP) مورد ارزیابی قرار گرفت.

نتایج این پژوهش حاکی از آن است که تقویت زیرساخت‌های

1. Tourism
2. Analytic Network Process
3. Vanhove
4. Thomas L. Saaty
5. Multi Criteria Decision Making
6. Analytic Hierarchy Process
7. Elements
8. Cluster
9. Feedback

فهرست منابع:

- ابراهیم زاده، عیسی و آقسی زاده، عبدالله (۱۳۹۰)، تأثیر منطقه آزاد چابهار بر توسعه گردشگری حوزه نفوذ آن با بهره گیری از مدل رگرسیون و آزمون T-test، فصلنامه جغرافیا و توسعه، شماره ۲۱، صص ۵-۲۶.
- حسینی، سید مهدی (۱۳۷۸)، ارزیابی عملکرد اقتصادی مناطق آزاد ایران؛ یک تحلیل هزینه- فایده (مطالعه موردی چابهار)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
- رهنماei، محمد تقی، پوراحمد، احمد و اشرفی، یوسف (۱۳۹۰). ارزیابی قابلیت‌های توسعه شهری مراغه با استفاده از مدل ترکیبی SWOT، فصلنامه جغرافیا و توسعه، شماره ۲۴، صص ۱۰۰-۷۷.
- زبردست، اسفندیار (۱۳۸۹)، کاربرد فرایند تحلیل شبکه ای (ANP) در برنامه ریزی شهری و منطقه‌ای، نشریه هنرهای زیبا، شماره ۴۱، صص ۷۹-۹۰.
- سازمان منطقه آزاد تجاری-صنعتی چابهار (۱۳۸۶)، چابهار نگین شرق ایران، منطقه آزاد تجاری-صنعتی چابهار.
- شاکری، عباس و سلیمی، فریدون (۱۳۸۵)، عوامل مؤثر بر جذب سرمایه گذاری در منطقه آزاد چابهار و اولویت بندی آنها با استفاده از تکنیک ریاضی AHP، پژوهشنامه اقتصادی، شماره ۲۰، صص ۹۵-۱۳۰.
- شمامی، علی و موسی وند، جعفر (۱۳۹۰)، سطح بندی شهرستان‌های استان اصفهان از لحاظ زیرساخت‌های گردشگری با استفاده از مدل Topsis و AHP، فصلنامه مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، سال سوم، شماره ۱۰، صص ۴۰-۲۳.
- شورای عالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی ایران (۱۳۸۶)، گزارش تحقیق و تفحص از مناطق آزاد، تهران.
- قادری، اسماعیل، فرجی راد، عبدالرضا و بروجی، سمیرا (۱۳۹۰)، جایگاه گردشگری در سیاست‌ها و برنامه‌های توسعه مناطق آزاد (مطالعه موردی: قشم)، فصلنامه جغرافیایی فضای گردشگری، سال اول، شماره ۱، صص ۱۱۴-۱۰۱.
- کاظمی، مهدی (۱۳۸۷)، تحلیل ادراک شهروندان زاهدانی در توسعه‌ی گردشگری چابهار، مجله جغرافیا و توسعه، سال ششم، شماره ۱۲، صص ۸۱-۱۰۰.
- لی، جان (۱۳۷۸)، گردشگری و توسعه در جهان سوم، ترجمه عبدالرضا رکن الدین افتخاری و معصومه السادات صالحی امین، شرکت چاپ و نشر بازرگانی، تهران.
- مؤمنی، منصور (۱۳۸۷)، مباحث نوین تحقیق در عملیات، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- نافذی علمداری، محمدصادق (۱۳۹۰)، شناسایی فرصت‌های کسب و کارهای گردشگری در منطقه آزاد ارس، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.

- Inskeep, E. (1991), «Tourism planning: anintegrated and sustainabl development approach», Van Nostand Reinhold. New York.
- Mill, R.c. and Morrison, A.M.(1992). «The Tourism System: an Introductory Text», 2nd ed, Prentice Hall, New Jersey.
- Sharpley, R.(2008). «Tourism, Tourists and Society», Elm Publications, P. 67.
- Tuzkaya, G., Semih O nut, Umut R. Tuzkaya and Bahadir Gulsun. (2007). An analytic network process approach for locating undesirable facilities: An example from Istanbul, Turkey, Journal of Environmental Management, Elsevier, P 14.
- Vanhove, N.(2005). «The Economics of Tourism Destinations», U.k. Elsevier Publishing.

Archive of SID